

føres som eventuelt. Under de forhaandenværende Omstændigheder vil jeg lade Sagen foretage, hvis ingen udtaler sig derimod eller forlanger formelig Afstemning. (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, betragter jeg Sagens Fremme som vedtaget. Jeg antager ikke, at Sagen vil kræve lang Tid.

Man skred altsaa til den første Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredje Behandling af Forslag til Finansloov for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1293 ff.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Sagen i sin Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Steffensen): Naar jeg har bedt om Ordet ved 3dje Behandling af denne Sag, er det ikke sket, fordi jeg har til Hensigt at rejse nogen storpolitisk Debat. Jeg anser en saadan for unyttig, for ikke at sige skadelig. Jeg tror, at det i de forløbne 20 Aar har vist sig, at ved de storpolitiske Debatter kommer vi i Virkeligheden ikke hinanden et Haarstred nærmere, og denne Erkendelse er vistnok udbredt i temmelig vide Kredse blandt Politikere, og formentlig er det ogsaa denne Erkendelse, som har givet sig Udslag, naar vi i de sidste Par Samlinger have ladet de storpolitiske Forhandlinger hvile og overladt til enhver at blive ved sin Mening paa dette Omraade, men derimod have givet os til at forhandle Sagerne for at se, om vi kunde bringe noget ud deraf. Erfaringen har jo vist, at vi paa denne Maade have kunnet udrette ikke saa ganske lidt paa den almindelige Lovgivnings Omraade. Nu forekommer det mig, at Spørgsmaalet er dette, om det ogsaa vil kunne lykkes os at komme ud over denne Sag gennem en saglig Forhandling i et Fællesudvalg. Det er jo sikkert nok, at skal dette lykkes, vil der kræves god Vilje fra alle Sider, og denne gode Vilje maa da først og fremmest lægge sig for Dagen deri, at man fremmer Sagen saa hurtigt til et Fællesudvalg, som vel er gørligt. Jeg tror, at man maa erkende, at Landstinget for sit

gøre, for hurtigt at fremme Sagen. Vi havde denne Lov til første Behandling forrige Mandag den 6te Marts. Der blev nedsat et Udvalg, som afgav sin Betænkning den 10de Marts. Den 13de og 14de Marts havde vi Sagen til 2den Behandling, og nu i Dag den 15de have vi fremmet den til 3dje Behandling. Det staar nu til at haabe, at man ogsaa i det andet Ting vil fremme Sagen med en lignende Hurtighed.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det derimod sket, fordi jeg ønskede at gøre en ganske upolitisk Henstilling til den højtærede Regering. Den forløbne Vinter har jo baade været langvarig og streng. Det er sikkert nok, at dette har maattet øve en højst ubelig Indflydelse paa mange Maader paa hele Erhvervslivets Omraade, men der er sikkert ingen Samfundsklasse, der har følt dette haardere end den egentlige Arbejderklasse. Jeg har fra flere Sider hørt Udtalelser, som vise, at man fra Arbejderklassens Side med en vis Længsel ser henimod, at de ikke saa offentlige Arbejder, hvortil der bevilges Penge paa Finansloven, kunde blive paabegyndte, og jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Regering, at den vil gøre sit til at fremme alle Forberedelserne, saa hurtigt det paa nogen Maade kan gøres, for at man snarest muligt kan komme til at stille de Summer, der bevilges paa Finansloven til offentlige Arbejder, til Disposition. Jeg tror, at man derved vil gøre en god Gerning over for Arbejderklassen.

Th. Nielsen: Det ærede Ordfører har sikkert Ret i, at det har været en haard Tid for Arbejderklassen, og at der er Grund til at gøre for den, hvad der kan gøres; men man maa tilføje, at ogsaa de andre Kilder for vor Velstand have lidt betydeligt og da ikke mindst Landvæsenet; tilstoppes disse Kilder, bliver det endnu værre for Arbejderklassen; imidlertid, jeg samstemmer med den ærede Ordfører i, at hvad der kan gøres fra det offentlige Side for at hjælpe paa disse Forhold, det bør ogsaa gøres. — Jeg er fremdeles enig med den ærede Ordfører i, at det intet er at udsætte paa den Tid, det høje Landsting har brugt til at behandle dette Finansloovforslag; tværtimod. Behandlingen et sket saa hurtigt, som den overhovedet kunde ske. Derimod er jeg jo ikke ganske enig med den ærede Ordfører i — men det udtalte han for øvrigt heller ikke — at det, der er gjort i øvrigt, nemlig de mange Endringer, der er stillede og vedtagne her, just skulde tjene til at fremme det, man dog skulde søge at naa til, nemlig en ordinær Finansloov. — Jeg er fremdeles